

de 1979-80 (2. samling), forhandlingerne sp. 8678 og 8679).

Til § 2, stk. 2

Folkepensionisten skal trygt kunne påregne, at den én gang erhvervede pensionsret ikke under nogen omstændighed går tabt, så længe han er i live, hverken som følge af straf, flytning til udlandet eller andet.

Statens provenutab herved er af ringe betydning sammenlignet med, at en 100 pct. klar og undtagelsesfri regel er det eneste, som kan hindre bekymringer på dette område. Flytter for eksempel en folkepensionist til De canariske Øer, vil klimaet her ofte give ham bedre helbredstilstand, og det skal man kun glæde sig over. De danske skatteydere undgår tilmed at skulle yde vedkommende varmemhjælp og andre ekstraydelser ud over folkepensionen.

Når stk. 2 ikke gælder for udlændinge, skyldes

det, at fremskridtspartiet af statsfinansielle grunde og af hensyn til risikoen for, at Danmark virker som en wienerbrødsbutik på en flok hvepse, ikke i den nuværende situation vil være med til at udvide danske skatteyderes forpligtelser ud over det absolut uundgåelige for, at vi kan overholde vore internationale forpligtelser.

Til § 3

§ 2 strammer kravene noget (bopælstid m.v.) i forhold til gældende lov. Herefter fører billighed til, at de, der allerede får udbetalt folkepensionsydelser, ikke skal berøves disse. På den anden side vil de pågældende ikke efter 1984 få reguleret størrelsen af deres folkepension efter dyrtid, velstandsudvikling eller andet.

§ 3 angår også de tilfælde, hvor personer, der den 31. december 1984 er omfattet af § 1, 2. pkt., efter hidtil gældende regler har ret til mere end 600 kr. månedligt.